

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Ni continuïtat ni estripar-ho tot

Cal reparar i redreçar el que està espatllat

En aquestes eleccions comunals del 15 de desembre, els Progressistes hem decidit participar en candidatures transversals en les quals volem sumar per millorar la vida diària de les ciutadanes i ciutadans. Ho hem fet perquè les eleccions comunals són molt importants per a l'administració dels territoris, de les parròquies, de la vida de les persones en tots els àmbits, des de l'urbanisme a la qualitat de vida.

No ens hem sumat a candidatures "de continuïtat", ni a Ordino ni a Andorra la Vella, sinó que hem volgut aportar la nostra força i la nostra visió per millorar el que s'ha estat fent.

Una aportació que sigui positiva i constructiva perquè, tot i que s'han fet moltes coses, hem trobat a faltar més sensibilitat en l'encarament dels aspectes culturals i socials de la gestió comunal.

Les ciutadanes i els ciutadans necessiten que els comuns que començaran mandat el primer de gener avancin en una línia de progrés integrador i no els ve gens de gust que alguns encarin la campanya electoral que comença diumenge perdent-se en els amagatalls dels egos irresponsables.

Llegeixo aquests dies comentaris –gairebé tots amb la coardia de l'anonimat que deixa surar una miserable indignació política– que s'aixopluguen en valors que no practiquen. Sembla estúpid, perquè jo diria que és prou evident, haver de recordar que vivim no tan sols en temps d'incertesa, sinó als

llimbs polítics.

Com a país no és que no tinguem camins ben traçats ni horitzons a tocar, sinó que estem encallats. O millor dit, enfangats fins al coll.

En aquest escenari volem deixar ben clar que no participem en cap candidatura de continuïtat, sinó en candidatures en les quals volem contribuir positivament, constructivament, a millorar les coses, a treballar en una línia de redre-

No és que no tinguem camins ben traçats: estem encallats, enfangats fins al coll

çament i progrés, mantenint tot el que hi hagi –i de ben segur que és molt– que es pugui seguir empenyent. Però modificant, millorant i, si cal, canviant tot el que no ha acabat de funcionar com caldria. Perquè tot-hom té el dret a equivocar-se, però convé saber rectificar.

Rectificar implica reconèixer que potser el que s'ha fet o s'ha dit no convé, no ajuda a aconseguir el que es vol, produeix l'efecte contrari del desitjat, antagonitza exageradament l'adversari, pot ofendre el col·laborador i, al capdavall, no fa avançar la tesi pròpia.

Qui s'equivoca hauria d'intentar esmenar el que un cop fet considera un error. Tret que no vulgui fer-ho per no reconèixer públicament l'equivocació.

És a dir que, comptat i debatut, els progressistes hem agafat públicament el compromís de contribuir, des dels equips de govern comunals, a millorar les coses, és a dir, la qualitat de vida diària de les ciutadanes i ciutadans.

Que ningú s'enganyi: ni anem a fer una tasca de continuïtat total i absoluta amb el que s'ha fet fins ara ni anem, tampoc, a estripar-ho tot.

Per això fa certa llàstima veure com els autoproclamats defensors de les essències de l'esquerra van repartint diplomes i certificats de progressisme. Després d'haver-se posat d'acord amb els liberals fa tot just vuit mesos ara volen esborrar-ho assegurant que la seva és l'única candidatura progressista.

De vegades les grans declaracions de principis polítics fan sentir vergonya aliena, i també són allisonadores per comprovar la mentalitat que hi ha al darrere.

Els comuns necessiten en aquests moments un programa comú que transcendeixi les línies divisòries de la política nacional, un programa comú que interessi a la gent progressista i a la gent més moderada o centrista.

Aquest programa comú ha de ser de caràcter econòmic –afavorir el redreçament de l'activitat comercial i de serveis i reforçar l'atractivitat turística– però també ha de tenir un vessant social i no ha de perdre de vista el benestar i la qualitat de vida.